

SUCHÉ LISTY

Zpravodaj Spolku za krásnější Lichoceves a Noutonice prosinec 2024

Procházka adventní Lichocevsí a Noutonicemi

Vážení čtenáři, vážení spoluobčané, předpokládám, že tyto řádky se k vám dostávají v čase vánočním, který trvá až do svátku Tří králů.

Jak napovídá titulěk, chtěl bych se pár slovy vrátit k našemu adventu. Čas adventní Vánocům předchází a v původní křesťanské tradici je spojen především s očekáváním narození Krista a rozjímáním.

Na to dnes mnoho času nezbyvá. V současnosti je advent spíše dobou více či méně „povinných“ předvánočních večírků. Advent je dnes dobou shonu, kdy všichni chceme do těch Vánoc ledacos stihnout a současně připravit pro naše rodiny a blízké co nejkrásnější sváteční čas. A je i dobou nejružnějších akcí, kde bychom se v duchu té původní tradice měli alespoň trochu zastavit, vzájemně se setkat a třeba jen tak si popovídat.

Jsem moc rád, že již několik let jsou takovéto příležitosti i v naší obci.

Moje pomyslná procházka adventní obcí tak začala už v pátek 29. listopadu zastávkou na rozsvícení vánočního stromku v Noutonicích. Původně měly na akci vystoupit děti z naší mateřské a základní školy, bohužel vysoká nemocnost to neumožnila, dětí bylo méně, a šlo tak spíše o setkání „jen“ nás starších. Ale jak jsme všichni zhodnotili, zdraví je přece přednější, zejména když jde o naše děti.

O dva dny později, v neděli 1. prosince, se rozsvěcel stromek v Lichocevsí. O něco víc nám přálo počasí, a tak už tradiční program spojený se zpěvem koled, nezbytným svařákem a pochutinami z dílny místních žen a babiček si vychutnalo přece jen o něco více účastníků.

V sobotu 7. prosince, a to už po páté, navštívili noutonicou Kavárnu U žlabu čert s Mikulášem a andělem. Plál pekelný oheň, pekly se pekelně dobré špekáčky a pily se andělsky dobré nápoje. Dlužno dodat, že právě díky těm dílem něžným ale později i pekelným nápojům si program užili nejen děti, ale zejména dospělí, a zábava se nečekaně protáhla.

A hned na druhý den konečně došlo i na trochu toho duchovna. V našem kostele sv. Jana Křtitele se na druhou neděli adventní konal opět již tradiční vánoční koncert. Barytonista Pavel Josef Kšica v doprovodu varhaníka Lukáše Dvořáka připravili program staročeských rorátů.

A proč to připomínám? Ne, nechci se chlubit, že se mi letos povedlo navštívit všechny předvánoční akce. Zkrátka mne příjemně překvapilo, že navzdory opakovaně připomínané

„rozdělené“ atmosféře, napětí a složité komunikaci v obci jsem na všech akcích potkal příjemné lidi. A došlo i na to, co já sám od adventu očekávám: na to setkání, zastavení, popovídání. A bylo úplně jedno, jestli šlo o akci obce, Spolku, kavárny, či setkání v kostele. On to totiž ve skutečnosti nikdo neřešil a neřeší, a to na tom bylo nejvíce fajn.

Na všech akcích jsem viděl spoustu odvedené práce, velké úsilí pořadatelů, upřímnou snahu přispět svým dílem „k tomu společnému“. A určitě se to netýká jen akcí před Vánoci. Na tak malou obec se letos konala celá řada akcí, ať už pro děti, rodiny, či seniory.

A o to vše jsem se s vámi chtěl podělit.

Ale mrzí mne dvě věci. Jednak, sousedé, ta účast by mohla přece jen být lepší. Ke komunálním volbám nás dokázalo přijít přes dvě stě. To je dobrý signál, že nám na naší obci záleží. Ale život v obci přece není jen o těch volbách.

Plně chápu, že toho máme, zejména před Vánoci, všichni dost. A proto jsem to také v úvodu zmínil: splnit plán, dohnat resty, nakoupit dárky, uklidit, napéct, navařit. Ale možná pro tu občanskou i křesťanskou pospolitost, kterou vnímám jako hodnotu celé naší společnosti, si říkám, že by bylo fajn něco z toho osobního občas obětovat pro to společné. A vyšetřit chvilku si společně třeba aspoň vypít ten svařák.

Zjevné zklamání, které jsem viděl v očích některých pořadatelů, a to nejen o letošních předvánočních akcích, mě upřímně mrzí. A je jedno, kdo si tu práci dal. Každého potěší vědomí, že jeho úsilí a mnohdy i vlastní prostředky nebyly vynaloženy zbytečně a přinesly potěšení.

A ta druhá věc? Je fajn, že máme svítící stromeček v obou místních částech a že platí nepsaná dohoda, že v Noutonicích se o akci postará obec a v Lichocevsí Spolek. Ale nebylo by přece jen hezčí, kdyby více noutonických přišlo „rozsvěcet“ i do Lichocevsí a naopak?

Přece kdy jindy než o adventu bychom měli hodit za hlavu názorové rozdíly a jen se společně pobavit?

Další nejbližší příležitostí může být na konci února Masopust. Přál bych si, aby se organizace účastnili všichni zastupitelé a aktivní občané, aby na akci přišli všichni ze všech částí obce, abych viděl pospolitost a radost ze setkání se sousedy a masopustní průvod plný masek.

Všem přeji požehnané Vánoce a do Nového roku hodně zdraví, lásky a úspěchů.

Aleš Krátký

Investor musí ohnout projekt, ne my posouzení, říká Radek Jareš, zpracovatel dokumentace EIA Obec v zahradě

Krátce před Vánoci proběhlo v noutonické škole veřejné projednání k hodnocení vlivu zamýšleného projektu Obec v zahradě na životní prostředí (EIA). Z akce přinášíme na stranách 4–5 reportáž. Do té se pochopitelně nevešlo vše. Navíc nám problematika EIA přišla zajímavá, neboť pro mnohé z nás bylo veřejné projednání jednou z mála příležitostí, jak se s ní vůbec potkat. Proto jsme o rozhovor požádali zpracovatele dokumentace EIA projektu Obec v zahradě, Radka Jareše. A nebojte. Není to jen naučné rozprávění s nudným vědcem. On i „EIAř“ má srdce a umí se, zvláště u některých otázek, docela „nadzvednout“.

Začněme obecně. Jak vlastně proces posouzení vlivu na životní prostředí probíhá a jaký je jeho smysl?

Bavíme se o dvou fázích. Pokud je u nějakého záměru předpoklad, že bude mít vliv na životní prostředí, tak se nejprve dělá takzvané zjišťovací řízení. Tam se zjišťuje, jestli ty zásahy mohou být významné, a pokud ano, pak probíhá to vlastní posouzení. V jeho průběhu se vyhodnotí konkrétní vlivy, případně stanoví podmínky, které zabezpečí, aby ty vlivy byly co nejmenší a přijatelné.

Co se konkrétně posuzuje?

Celý proces je upraven zákonem. Posuzuje se spousta hledisek, zejména vlivy na půdu, faunu, flóru, krajinu, biodiverzitu, chráněná území a chráněné druhy, ložiska nerostů, povrchové vody, podzemní vody, hluk, kvalitu ovzduší a klima, kulturní a archeologické památky, veřejné zdraví a takzvaný faktor pohody. Snad jsem na nic důležitého nezapomněl.

Jaká je v procesu posouzení vaše role a jaká je role ostatních subjektů?

U projektu Obec v zahradě jsme byli zpracovatelem dokumentace EIA. Tedy u nás se sejdou veškeré odborné studie z těch jednotlivých oblastí a my zpracováváme celkové hodnocení. V podstatě každý může vznést připomínky, ať už písemně, nebo na veřejném projednání. Ty musí být brány v potaz, musí být vypořádány. Proces řídí kraj. Ten si objedná takzvaného posudkáře, v podstatě našeho oponenta, který naši práci přezkoumává. Konečné slovo má opět kraj.

Nicméně vy sami pracujete pro investora. Platí vás investor, a to tak trochu zavání tím, že vy pak to stanovisko „ohnete“, jak investor potřebuje...

Takhle to opravdu nefunguje. Předně tu dokumentaci EIA musí zpracovávat odborně způsobilá osoba s akreditací, můžu to pro hrubou představu přirovnat třeba k soudnímu znalci. A získat tu akreditaci není jednoduché. Přijít o ni způsobem, který naznačujete, by naopak bylo poměrně snadné. Navíc jsou tu jasné zákonem dané limity, které se musí splnit. Je tu i zmíněný a na investorovi nezávislý posudkář, který by nějaké

Pavel Jareš (1977) Dětství prožil v osmdesátých letech v Ústí nad Labem a sám přiznává, že právě tehdejší špatná kvalita životního prostředí v rodných severních Čechách ho přivedla k zájmu o tento obor. Vystudoval Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, obor ochrana životního prostředí. Krátce působil na Agentuře ochrany přírody a krajiny, nicméně již během studií spolupracoval s Ateliérem ekologických modelů (ATEM), kde pracuje dodnes. Patří k těm šťastnějším z nás, kterým práce a koníčky splynuly v jedno, a tak volný čas nejraději tráví zase v přírodě. Žije s rodinou v malé obci u Kolína.

naše ohýbání snadno odhalil. Ono to totiž funguje přesně naopak, než říkáte. My zpracováváme odborné stanovisko a investor naopak musí „ohnout“ projekt, pokud to naše stanovisko má vyznít tak, že projekt je přijatelný.

A ohnul?

Nejednou. Ukázalo se třeba, že vyústění přečištěné vody ze zamýšlené čistírny odpadních vod do Zákolanského potoka není možné. Tam žije rak kamenáč, kriticky ohrožený druh. I ta přečištěná voda by ho mohla ohrozit. Investor se mohl, a takové investory taky potkávám, pustit do boje s rakem kamenáčem. Neudělal to. Našel jiné a nakonec vlastně lepší řešení a zapracoval ho. Další příklad: ohrožení Okoře přívalovou vodou. Za nás relevantní riziko. Tam mohl klidně investor hrát s kartou, že to ohrožení je tam už dneska a že na to realizace projektu vlastně nijak nedopadne. Místo toho na naše doporučení navrhl realizaci suchého poldru, který zadrží

až dvacetiletou vodu a při větším náporu vody případnou povodeň zpomalí.

Ve vašem posouzení v podstatě žádné významné zásahy neshledáváte. Není to u tak velkého projektu opravdu až podezřelé?

Je tam významný zásah do ochrany půdního fondu. Prostě pokud se má zastavět tak velká rozloha půdy, tak to významný zásah je. Nicméně bavme se o těch reálných dopadech do životního prostředí. Já teď řeknu něco, za co mě vaši zemědělci asi nebudou mít rádi. Ale z hlediska mého oboru není zemědělství v jeho současné podobě pro životní prostředí žádná velká výhra. Ať už z hlediska hospodaření s povrchovými vodami, ale třeba i z hlediska rozmanitosti živočichů. Ano, dneska na polích máme toho křečka. Ale pokud místo lánů vznikne v části kvalitní sídlo, tak v tom území možná nebude taková populace křečků, ale budou tam žít další druhy. A to je z hlediska životního prostředí žádoucí.

Nicméně v tom území žijí také lidé. Navažme na to, co na veřejném projednání také zaznělo: a co člověk?

Hodnotíme i socio-ekonomický rozměr. To je právě ten „člověk“. Já jsem pevně přesvědčen, a souvisí to i s touto problematikou ochrany půdy, že přínosy toho projektu jednoznačně převažují nad případnými riziky. My se podílíme na řadě projektů i v oblasti rozvoje nějakých území, ale s tak komplexním a promyšleným projektem jsme se v České republice ještě nesetkali. A zájem na kvalitním rozvoji území je relevantní faktor, který my musíme brát v úvahu. Protože kvalita života, kvalita života obyvatel, na kterou se ptáte, se podle našeho odborného názoru realizací toho projektu jednoznačně zlepší.

Projekt má také své oponenty. Zamýšleli jste se i nad tím, co nastane, pokud projekt realizován nebude?

Krátkodobě patrně nic. Život a kvalita života v obci se nezmění. Obec a občané budou žít tak, jak žijí dnes. Ale v delším časovém horizontu bych měl obavy právě v tom sociálně-ekonomickém směru. Poptávka po vyšší kvalitě života bude uspokojena jinde. A vaše obec bude, jak také zaznělo, přirozeně vymírat. Navíc pokud se budou rozvíjet okolní obce, a ony se rozvíjet budou, tak na vás z jejich rozvoje dopadne pouze to negativní. Nepřijde žádný benefit, ani v podobě té technické infrastruktury, která dnes ve vaší obci chybí.

Líbí se vám osobně projekt Obec v zahradě? Respektive může si člověk ve vašem postavení takto osobní postoj dovolit? Může se vám líbit?

Může se mi líbit a taky se mi líbí. Líbí se mi, že ten projekt uvažuje do budoucna, není to jen postavit pár domů a vydělat na nich. Líbí se mi, že projekt předkládá koncepční vizi, i když je to pro investora dražší. Je to jednoduše návrh správného sídla, které bude fungovat samo o sobě. Možná i jako přirozené lokální centrum. Kde se bude nejen přespávat jako v noclehárně, ale kde se bude dát žít, a to i bez dojíždění. Což

snižuje nároky na dopravu, o které se na veřejném projednání tolik mluvilo. A pokud jde o můj obor, tak já oceňuji třeba to nakládání s dešťovou vodou. Hodně se dnes řeší klimatická změna a ten projekt je na to připravený. Pokud tam budou stromy s přístupem k vodě, tak ty budou reálně ochlazovat, i když bude léto o nějaké stupně teplejší. To je něco, co ve městě v parcích bez vody bude fungovat mnohem hůř.

Váš obor je velmi specifický, a tak se nejde nezeptat. Co vás k němu přivedlo? Lékař chce zachraňovat životy, učitel vychovávat novou generaci, ale co člověka přiměje stát se „EIAřem“?

Pocházím z Ústí nad Labem, vyrůstal jsem v osmdesátých letech v severních Čechách. Těžba uhlí, tepelné elektrárny, chemička... dopady na přírodu dnešním pohledem nepředstavitelné. A nikdo to tehdy neřešil. Tam se opravdu za inverze nedalo dýchat a mnohdy přes tu mlhu nebylo ani vidět. Vzpomínám si, že ještě někde na studiích nám dával chemikář čichnout oxidu siřičitého. Všichni se odvraceli, co je to za smrad, a já jediný jsem to pomalu nepoznal. Protože to prostě u nás bylo normální. V době mého dospívání, po sametové revoluci, začala otázka ochrany životního prostředí nabývat na významu, začala se měřit kvalita ovzduší, objevovaly se první informace o tom, jak je na tom ovzduší špatně. A mě to hrozně zajímalo, četl jsem si o tom knížky a časopisy, tak mě to formovalo tímto směrem. No a dneska doufám, že tou svou činností snad nějak přispívám k tomu, aby ochrana přírody a životního prostředí měla nějakou konkrétní podobu. Aby to nebyla jen taková prázdná fráze. Že se daří hledat kompromisy mezi potřebami člověka a potřebou ochrany přírody, jak jsme o tom mluvili i ve vztahu k projektu Obec v zahradě.

A jaké jsou „EIAřovy“ Vánoce?

To má dvě roviny. Přiznám se, nemám moc rád to předvánoční období, protože mi prostě pravidelně každoročně splývá s dobou, kdy se všechno musí stihnout do konce roku. Honíme termíny a o nějaké adventní pohodě si můžeme nechat zdát. Ale to je asi i v jiných oborech. No ale když to nějakého toho triadvacátého skončí, tak i já jsem rád v klidu s rodinou a nabírám síly na všechno, co se do toho konce roku nestihlo. A co na nás po Novém roce vypadne ze skříně.

PF 2025

Redakce Suchých listů vám přeje
pohodové prožití Vánoc
a úspěšný rok 2025.

Projekt obec v zahradě prochází procesem EIA

V pondělí 9. 12. pořádal v noutonické škole Odbor životního prostředí a zemědělství Středočeského kraje veřejné projednání investičního záměru Obec v zahradě, zaměřené na posouzení vlivu projektu na životní prostředí (EIA). Osazenstvo auly tvořili převážně komunální politici z okolí a místní i přespolní aktivní občané.

Sídelní kaše

Za investora vystoupil výkonný ředitel skupiny CIB GROUP Dušan Koňář. Zdůraznil především to, že investor si dobrovolně zvolil obtížnější cestu. „*Kdyby se projekt realizoval po kouskách, tou salámovou metodou, vůbec bychom proces EIA nemuseli podstupovat,*“ uvedl Koňář.

Projekt, který je místním jinak důvěrně znám, prezentoval hlavní autor celého konceptu, urbanista a architekt Pavel Hnilička. „*V rozvoji, jak probíhal v uplynulých desetiletích, a to i v blízkém okolí, se udělala řada chyb,*“ řekl úvodem Hnilička s tím, že mnohde se nejprve stavělo a pak teprve přemýšlelo, přičemž „pak“ už toho mnoho vymyslet nejde. „*Prostor pro nějakou vybavenost, veřejnou zeleň, ten už prostě i fyzicky není,*“ dodal Hnilička.

Sám je přitom v oboru nejen uznávaným praktikem, ale i vysokoškolským pedagogem. Připomněl například svoji knihu „Sídelní kaše“, což je termín, kterým sám označuje výsledek právě bezkonceptního rozvoje území. „*Na sídelní kaši se prostě podílet nebudu,*“ uzavřel Hnilička.

Stavět s rozmyslem

Investor projektu Obec v zahradě nabízí zcela opačný postup: rozvoj území bude již nyní po urbanistické stránce naplánován na desítky let dopředu a naplňován postupně, v etapách. „*Já sám se toho konce asi nedožiju, leda bych žil sto let,*“ zdůrazňoval Hnilička velký časový úsek, který realizace projektu představuje. Na druhou stranu právě díky celkovému konceptu je podle Hniličky už nyní možné konkrétně ukázat, kde bude stát nová škola, školka či dům služeb.

Přes dílčí výhrady účastníci projednání právě koncepčnost návrhu a celkový otevřený přístup investora oceňovali. „*Rozumím všem připomínkám, co tady zazněly. Ale vaďte si vašeho osvíceného investora,*“ uvedl například občan Statenic Jan Kozák, stojící za iniciativou Referendum Statenice. „*Nám chtějí postavit pod nose město pro osm tisíc lidí a vůbec nikdo se s námi o ničem nebaví,*“ uvedl svoji zkušenost, jak se také dá přistupovat k nové výstavbě.

Rak, křeček, sova... ale i člověk

Zpracovatel dokumentace EIA Radek Jareš shrnul, že dopady projektu na životní prostředí považuje ze svého odborného hlediska za nevýznamné, kompenzovatelné, či v některých případech i pozitivní.

Podle Jareše bude projekt představovat významný zásah pouze v oblasti ochrany zemědělského půdního fondu, protože půda na pozemcích určených k zástavbě je pod prvním či druhým stupněm ochrany. „*Jsou navržena opatření jako například přesun bonitní půdy na jiné pozemky a konkrétně víme už i kam,*“ zdůraznil Jareš s tím, že problém ochrany půdy se bude řešit v dalších fázích projektu. „*Jsem přesvědčen, že veřejný zájem na kvalitním socioekonomickém rozvoji území převažuje v daném případě nad veřejným zájmem na ochraně zemědělského půdního fondu,*“ shrnul Jareš.

Laicky a pro naše čtenáře patrně i srozumitelněji se k problému vyjádřil například náš spoluobčan pan Miroslav Freibiš, když uvedl: „*Řešíme tu raka kamenáče, křečka polního, sovu pálenou, ale neřešíme tady člověka.*“ Zdůraznil přitom, že konkrétně místní část Lichoceves vymírá, není zde přístup k pitné vodě, chybí technická i občanská vybavenost, přičemž realizace projektu představuje šanci, jak tyto problémy řešit. „*Ale přestávám věřit, že se toho dožiju,*“ uvedl se zjevným pohnutím pan Freibiš.

Ta nešťastná doprava

Největší část diskuze se týkala problémů dopravy, konkrétně kapacity silniční sítě pro obsluhu území. Jednoduše řečeno: okolní obce realizaci projektu odmítají do doby vybudování přeložky silnice II/240, neboť stávající silniční síť předpokládáný nárůst automobilové dopravy podle jejich názoru nedokáže pojmout, a dojde tak ke zhoršení již tak nevyhovující situace.

Investor tuto podmínku do značné míry akceptuje a sám přichází s tím, že do doby realizace přeložky by byla realizována pouze první etapa představující výstavbu domů pro přibližně 600 nových obyvatel. „*Řekněme si, že to je maximálně 600 aut navíc, a ta nikdy nepojedou všechna naráz a nikdy nepojedou jedním směrem. Ten nárůst bude nevýznamný,*“ hájila dopravní studii společnosti AFRY její expertka Zuzana Volfová.

Následná diskuze bohužel ztratila racionální rozměr. Zaznělo i obvinění, že vstupní data byla zfalšována. „*Jste to spočítali tak, aby to vyšlo,*“ ozvalo se například z davu. V zadních řadách pak došlo i na četné slovní výměny mezi místními a přespolními. Vzhledem k situaci na křižovatce u vily patrně není divu. Realizace již první etapy by totiž Lichocevs přinesla „dočasný obchvat“, tedy výstavbu nové uliční komunikace, která by z centra místní části vymístila tranzitní dopravu ve směru Přílepy, Statenice – Tuchoměřice.

„*Právě ty okolní obce, které dnes tak hlasitě brojí proti rozvoji naší obce, se v minulosti samy výraznou měrou podílely na zatížení stávající silniční sítě. A to i těch úseků, které zatěžují právě naši obec. Okolní obce se v minulosti rozvinuly, problémy srovnatelné s naší obcí nemají (lapidárně řečeno, oni se v létě v klidu*

vysprchují), a nyní se pokouší zabránit, aby se alespoň v podobě 1. etapy projektu Obec v zahradě rozvinula naše obec,“ zní jedna z výstižných připomínek uplatněných lichoceveskými.

Situaci pak racionálním přístupem zachraňoval i přítomný zpracovatel oponentního posudku Pavel Obrdlík, který zdůraznil, že veškeré podklady předložené investorem budou pečlivě vyhodnoceny, včetně vstupních dat. Stejně tak budou vypořádány připomínky týkající se řešení staveništní dopravy, kde argumentace ze strany investora skutečně nepůsobila příliš přesvědčivě.

Když to jde i bez auta

K problému nárůstu automobilové dopravy v dlouhodobém horizontu se vyjádřil i architekt Hnilička. „Já, když jsem se s tím územím seznamoval, existence toho železničního spojení pro mě byla klíčová věc.“ Pokud bude podle Hniličky existovat alternativní a komfortní nabídka hromadné dopravy do Prahy, lidé ji v budoucnu upřednostní před postáváním v kolonách. Jakkoli plénum dávalo najevo nesouhlas, Hnilička svůj postoj obhajoval. „Nasvědčují tomu zkušenosti nejen ze zahraničí, ze Švýcarska či Rakouska, ale i třeba z jižního okraje Prahy.“

A šel ve svých úvahách ještě dál: podle Hniličky je především potřeba snížit poptávku po dojíždění. „Proč někam jedeme? Protože chceme? Ne, protože tu potřebu nemůžeme naplnit v místě,“ přesvědčoval Hnilička. Pokud bude podle něj možnost dát děti do místní školy, pokud bude v místě základní lékařská péče, možnost nákupu a pokud budou i pracovní příležitosti, sníží se přirozeně potřeba za uspokojením těchto potřeb dojíždět. „A můžete pak místo do Prahy jezdit k nám,“ zakončil s nadsázkou Hnilička.

Další část debaty se týkala hospodaření s odpadními a povrchovými vodami, která bohužel postupem času rovněž ztratila racionální rozměr. Opět tak došlo na ujistění oponenta, že i odborné studie z této oblasti budou podrobeny přezkoumání, aby bylo potvrzeno či vyvráceno tvrzení investora, že realizace projektu tyto poměry výraznělepší.

Naše obec projekt (ne)chce?

Obec Lichoceves, zastoupená starostkou Masopustovou, uplatnila k EIA negativní stanovisko: „Obec Lichoceves uvádí, že z hlediska posouzení záměru se vlastně ničeho neví. Řada měření, pokusů, hodnocení či místních šetření není aktuální. Vliv záměru v plné kapacitě v roce 2060 na životní prostředí vůbec posoudit nelze. A protože jej posoudit nelze, je vliv nutně negativní a nelze jej povolit.“ Zpracovatel dokumentace EIA Jareš přitom zdůraznil, že jakékoli stanovisko EIA je platné nejdéle sedm let s možností prodloužení o dalších pět let. „Pak musí nutně proběhnout další posouzení, které bude reflektovat budoucí vlivy,“ ujistil Jareš.

„To stanovisko vůbec nebylo projednáno v zastupitelstvu,“ uvedl k postupu obce v diskuzi pan Miroslav Freibiš s tím,

že takovýto postup považuje za nesprávný. „Paní starostka nemluví za Lichoceves,“ dodal ostře. A není sám. „V této věci za nás nemluví ani naše starostka, ani naše zastupitelstvo. Naše místní část se v minulých volbách více než 50 % hlasů vyjádřila pro spolupráci s investorem právě proto, že jde o jedinou naši naději na posun věci k lepšímu. Naše zastupitelstvo a naše starostka však tento náš hlas neposlouchá,“ píše se v jiné připomínce podepsané několika občany Lichocevsí.

Co je za změnou postoje obce?

Pan Freibiš dále citoval z dopisu občanům ze září 2018, podepsaného mimo jiné dnešními zastupiteli paní Křečkovou a panem Koritenským: „Při rozhodování o nové výstavbě v Lichocevsí se proti rozhoduje o stavbě vodovodu, kanalizace, občanské vybavenosti a dopravní obslužnosti celé obce. Jedině nový vlastník velmi dobře rozumí tomu, že budoucí podoba obce musíme řešit koncepčně a s pohledem do budoucnosti. Obec bez spolupráce se spolupracujícím investorem? Minimálně nikdy nepostaví vodovod, kanalizaci a čističku.“ Je namístě připomenout, že existuje i dokument z července 2019, podle kterého se obec zavázala vydat souhlas s registrací studie Obec v zahradě, na kterém kupodivu nechybí ani podpis stávající starostky Dity Masopustové. Nezbyvá než se spolu s panem Freibíšem ptát, co se tak změnilo a proč je nyní postoj obce k projektu odmítavý.

Za obec na veřejném projednání pouze krátce vystoupil externí advokát s tím, že obec trvá na písemném stanovisku. Sama starostka obce, ač přítomna, se na jednání nijak neprojevila, nepočítáme-li polohlasné komentáře k vystoupení jiných účastníků debaty, které k důstojnosti jednání příliš nepřispěly.

Vydání stanoviska EIA se předpokládá v první polovině příštího roku. Suché listy budou o vývoji informovat.

Kompletní dokumentace EIA je k dispozici na portálu CENIA zde: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_ST-C2539?lang=cs.

Veřejné projednání EIA projektu Obec v zahradě. Zleva zpracovatel dokumentace Radek Jareš, autoři konceptu Pavel Hnilička a Marek Řehoř a Dušan Koňarik, výkonný ředitel CIB GROUP.

Rozpočet: vodovod a kanalizace ani ve výhledu

Listopadové zastupitelstvo projednávalo především problematiku odpadů. Na programu byla změna obecní vyhlášky, kterou představila místostarostka Křečková. Navrženo bylo zvýšení poplatku ze stávajících 700 Kč ročně na 800 a osvobození od poplatku u osob, které se v obci fakticky nezdržují a nelze jej od nich reálně vymáhat.

Křečková dále avizovala nutnost širších změn v oblasti nakládání s odpady v nadcházejícím období. Zdůraznila, že dochází k postupnému zvyšování skládkovného, a pokud nenastane změna, překročí naše obec kvótu produkce netříděného odpadu, což vyvolá další náklady. Stejně tak REGIOS chystá v průběhu roku 2025 s účinností od ledna 2026 změny v systému svozu. Křečková má za to, že by bylo vhodné změny širěji diskutovat s občany, protože na netřídění již doplácíme a hrozí, že obec bude nakládání s odpady dotovat ještě více. Starostka obce výklad místostarostky přerušila s tím, že „se to stejně nestihne“ a že to zastupitelstvo v rámci tohoto jednání řešit nebude.

Zastupitelka Svobodová uvedla, že navýšení o 100,- Kč ročně je sice symbolické, ale pro čtyřčlennou rodinu se může jednat již o významný výdaj. Dále navázala na Křečkovou, že poplatky vybrané od občanů na financování systému nakládání s odpady nedostačují, když obec již nyní doplácí více než 400.000,- Kč ročně, a jak bylo uvedeno, může se tato částka ještě zvyšovat. Podle Svobodové je proto nutné hledat úspory v rozpočtu jinde.

Svobodová uvedla, že po provedení analýzy rozpočtu tento vykazuje značný nárůst v nákladech na odměňování zastupitelů, kde v posledních třech letech došlo k nárůstu z 1,11 mil. Kč ročně na stávajících 1,88 ročně. Předložila proto alternativní návrh, aby vyhláška byla schválena, avšak nedošlo k navýšení poplatku pro občany a rozpočtový výpadek byl kryt změnou v odměňování zastupitelů. Konkrétně navrhla, aby funkce starostky a místostarostky byly vykonávány jako neuvolněné a odměna za jejich výkon snížena.

V následné diskuzi se řešilo, zda je možné o návrhu hlasovat a obě témata spojit. Svobodová argumentovala dopadem obou návrhů do rozpočtu s tím, že v porovnání s ostatními obcemi jsou dva uvolnění zastupitelé značný luxus: z deseti milionového rozpočtu jde 1,8 jen na odměny, a to bez zákonných odvodů. Starostka obce označila návrh za nehlasovatelný, místostarostka Křečková odkázala na výklad, podle kterého se o odměňování z důvodu transparentnosti má jednat odděleně. Zastupitelka Němcová uvedla, že návrh na snížení odměn starostky a místostarostky považuje za nerealistický, neboť se obává, že za sníženou odměnu by funkce nikdo vykonávat nechtěl. Zastupitel Prokopec označil návrh za populistický, doslova za „kravinu“ a „Babišovo gesto“.

Pro návrh Svobodové se v hlasování vyjádřila nakonec pouze sama předkladatelka, zastupitelé Prokopec a Koritenský byli proti, zastupitelé Krátký, Němcová a Křečková se zdrželi a starostka Masopustová o návrhu nehlasovala. Následně byla schválena změna vyhlášky zahrnující zvýšení poplatku pro občany o 100,- Kč ročně.

Prosincové zastupitelstvo bylo věnováno zejména rozpočtům. Schválen byl rozpočet svazku obcí Od Okoře k Vltavě. Byla projednána žádost školy o navýšení rozpočtu ještě pro rok 2024 na pokrytí zvýšených nákladů, konkrétně na čištění podlah. Žádost nebyla schválena, neboť škola dlouhodobě vykazuje účetní rezervu, a zastupitelé tak k navýšení rozpočtu nevidí důvod.

V diskuzi k rozpočtu školy na rok 2025 vystoupila předsedkyně finančního výboru Němcová a zmínila nutnost změny ve finančním řízení školy. Škola podle ní nemá naplněný plánovaný stav žáků, zejména v základní škole. Kvůli tomu obec dostává nižší příspěvek od státu a chod školy musí dotovat. Podle Němcové tak náklady na jednoho žáka v naší škole činí téměř dvojnásobek průměru v rámci ČR. „To je dlouhodobě neudržitelné,“ uvedla Němcová s tím, že škola dnes navíc neslouží převážně místním, a je na diskuzi s občany, zda je dotování školy v napjatém rozpočtu obce i nadále prioritou. Přítomný ředitel školy Jaromír Vadinský uvedl, že se necítí být odpovědný za nenaplnění kapacity školy.

Rozpočet školy byl následně schválen s nižším příspěvkem obce s tím, že náklady na drobné opravy budovy bude hradit přímo obec. Němcová zdůraznila, že z jejího pohledu jde o první krok a spolu s finančním výborem se bude problematikou financování školy nadále zabývat.

Dále byl projednáván návrh střednědobého výhledu obce na léta 2025–2027. Starostka Masopustová uvedla, že jejím pohledem jde o dokument formální, neboť je příliš vlivů, které mohou rozpočty následujících let ovlivnit. Zastupitelka Svobodová zkonstatovala, že rozpočtový výhled nezahrnuje prioritní stavby vodovodu a kanalizace. „To jsme slibovali všichni, jak tu sedíme,“ uvedla Svobodová. Místostarostka Křečková připustila, že „na zásadní projekty obec v rozpočtu prostředky nemá“. Předsedkyně finančního výboru Němcová uvedla, že výbor byl ze strany starostky obce ujištěn, že rozpočet na rok 2025 umožní pokračovat v projektování vodovodu a pracích na novém územním plánu, a i proto jej doporučil ke schválení. Rozpočet i výhled byly následně schváleny.

Zastupitelstvo dále schválilo mimořádnou odměnu ve výši 5000,- Kč zastupitelům Prokopci a Koritenskému za „významný podíl na úspěšné realizaci projektů, které přispěly k rozvoji obce a vedly ke zlepšení kvality života“. K tomu SL poznamenávají, že na základě dřívějšího rozhodnutí neuvolnění zastupitelé za svou činnost řádné odměny nepobírají.

Jestli budeš zlobit, přijde si pro tebe developer

Život tropí hlouposti. Byla jsem požádána, abych pro sváteční číslo SL připravila nějaké odlehčené čtení na závěr. Tak nějak o nás, o tom, jak si tu žijeme. S nadsázkou, ale aby to nebylo tak kousavé jako loňský Silvestrovský speciál. A tak 3000 znaků.

V naší trudné realitě věru nelehká úloha. Listujíc staršími čísly došla jsem k závěru, že moc nového se toho napsat nedá. Ba naopak, některé starší texty by se bez ztráty aktuálnosti daly tisknout znovu a znovu. Loňský Davidův sváteční úvodník apelující na vzájemnou toleranci, Alešův jarní, vyzývající k dohodě aspoň o něčem, Alenin fejeton o smyslu přenášení vody z rybníka kávovou lžičkou a mnohokrát opakovaná teze o tom, jak se naše obec nerozvíjí ani rozumně, ani nijak jinak.

A jak už to tak bývá, postavil mi život při předvánočním rodinném výletu z ničeho nic cosi do cesty. A to doslova. Frýdlantské mosty. Na nich jsem si přečetla nápis, který je v titulku i na přiložené fotografii. Přiznám se, rozesmála jsem se a vzpomněla si uprostřed moravskoslezské metropole na naši malou obec.

Trochu jsem pátrala a zjistila, že k nápisu, který se objevil již někdy počátkem roku 2019, se nikdy nikdo nepřihlásil. A nevíme tak, jak to vlastně myslel. Podle některých zdrojů má jít o narážku na osud kolonie Bedřiška, podle jiných o výstavbu ostravského mrakodrapu. A podle dalších je výrok míněn přesně naopak: tedy že Ostrava se právě i díky slušným developerům za poslední léta proměnila v rozkvétající město.

A že strašit rozumné lidi „developerem“ je asi tak smysluplné jako pokus strašit odrůstající teenagery na Mikuláše čertem.

Pravda: představa developera jako zlého skřeta pojídajícího k večeři malé jednorozce, jehož největší zábavou je pomocí bagrů ničit rozkvetlé louky a vyhánět zajičky z pelíšků, je v našem

kulturním prostoru silně zakořeněná. Mimochodem i negativní postavou oblíbených nekonečných televizních seriálů je, když už ne developer, tak aspoň majitel stavební firmy. Koneckonců i naše paní starostka, pokud jí dojdou argumenty a pro třesoucí se skla v oknech už není možné více zvýšit hlas, sahá k onomu magickému slovu: ale to je přece zájem developera!!!

Opět neřeknu nic nového, jen zopakuji, co už jsem nejen na stránkách SL řekla mnohokrát. Developer potažmo development není sprosté slovo. Developer není strašák, developer je ten, kdo rozvíjí území. A nejde o nic nového. Díky četbě jedné historické série jsem teprve nedávno zjistila, že své „developery“ měl už i raný středověk. Jen se jim říkalo „lokátoři“ a zajišťovali osídlení území. Už středověcí feudálové totiž věděli, že bez obyvatel je jim jejich panství k ničemu. Stejně jako dnes obec s malým počtem obyvatel nemá šanci na jakýkoli, ani rozumný, rozvoj.

Samozřejmě jako v každém jiném oboru lidské činnosti, i tady záleží na tom, jak se ten development dělá. Příkladem, jak se to dělat nemá, je dostatek. Projekt Obec v zahradě je i z míst jinak kritických naopak považován za příklad toho, jak by se to dělat mělo. Vedení obce projekt připomínkami k EIA odmítlo. Z pozice „mrtvého brouka“ se tak postavilo do role aktivního odpůrce projektu. Má na to plné právo. Jen mě mrzí, že tak učinilo bez projednání v zastupitelstvu a bez konzultace s občany.

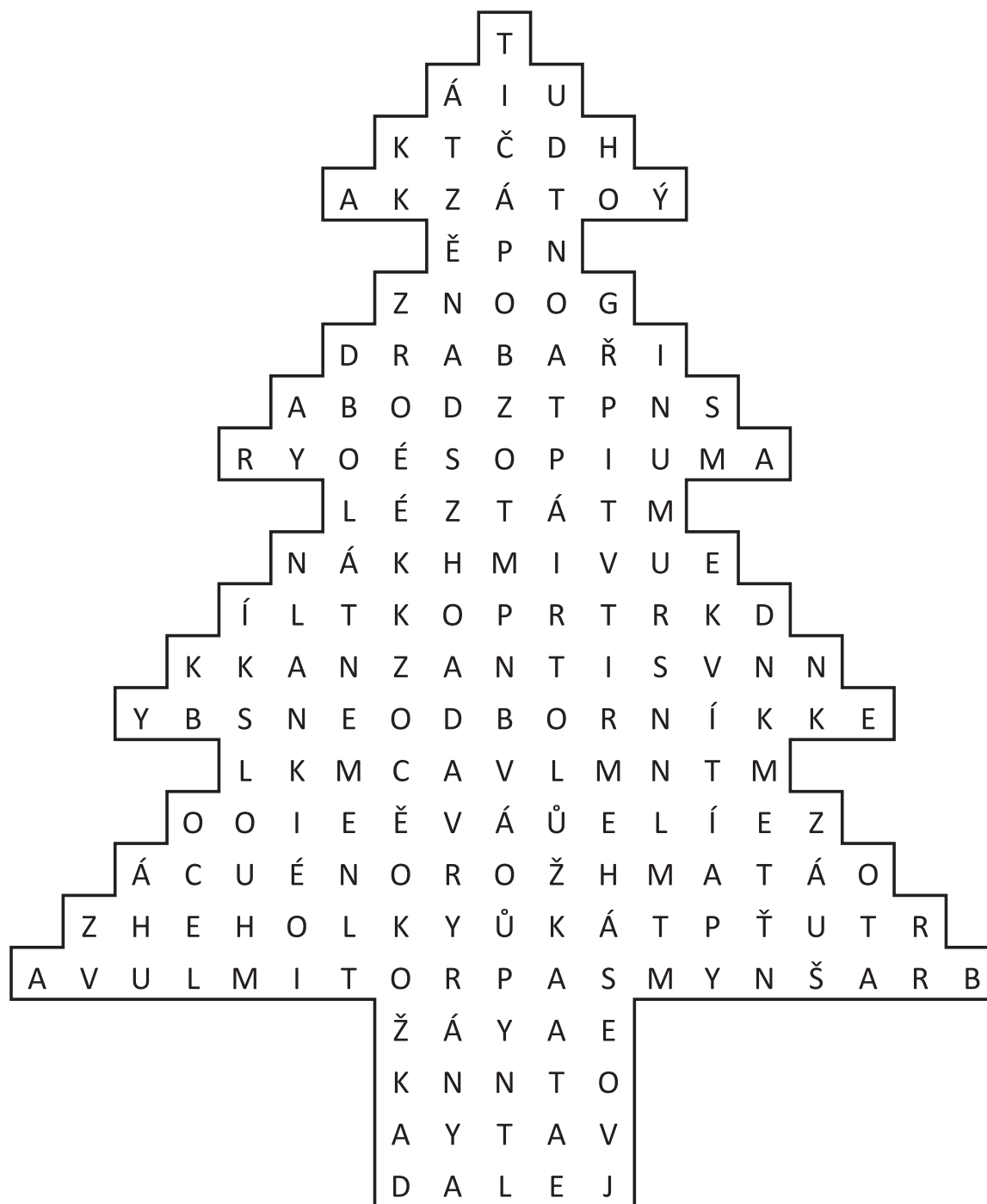
A především dodnes občanům nevysvětlilo, jak se obec, s děravým rozpočtem a bez toho zlého developera, bude „rozumně“ rozvíjet.

Dočkáme se toho? Anebo si pro nás pro všechny dřív... přijde developer?

Lucie Svobodová

Příchod nového roku je tradičně spojen s přáními a předsevzetími. Nechme se tedy pro nadcházející rok společně inspirovat slovy amerického průmyslníka a filantropa Johna Davisona Rockefellera: „Nebojme se vzdát dobrého, abychom...“ (dokončení v řešení osmisměrky).

Slova k vyškrtnutí: AKÁT, ALEJ, ASIGNÁT, ATTEMPT, BLINKRY, BRAŠNY, CVOK, DANĚ, DRABAŘI, DYNASTA, EMENTÁL, ENDEMIT, HMAT, HOLKY, KOPR, KOŽKA, KRÁL, KVÍTÍ, LÉZT, LOTR, LOUH, LŮŽKA, MONOKLY, MOZEK, NEODBORNÍK, OÁZA, OBDÉLNÍKY, OCEL, OPÁČIT, OPIUM, OTÁZKA, PROTIMLUVA, PTÁK, RÁNY, ROZMÍSTIT, RTUŤ, RUMUNI, RŮŽENÍN, TEÁTR, TUHÝ, VADA, VATY, VOLI, VTIP, ZDAR, ZDOBA, ZNAK

Suché listy. Číslo 4/2024. Vydáno dne 25. 12. 2024. Periodický tisk Spolku za krásnější Lichoceves a Noutonice. Evidenční číslo Ministerstva kultury MK ČR E 23943. Vychází čtyřikrát ročně. Vydáváno v obci Lichoceves. Vydavatelem je Spolek za krásnější Lichoceves a Noutonice, z. s., se sídlem Lichoceves č. p. 28, 252 64, IČ: 08782857. Archiv vydaných čísel je dostupný na www.suchelisty.cz. E-mail: spoleklichocevesanoutonice@gmail.com, www.lichocvesnoutonice.cz, Facebook: facebook.com/LichocevesNoutoniceKrasnejsi. Vydávání řídí výkonná rada spolku. Nepodepsané články vyjadřují názor výkonné rady spolku. Výtisk je zdarma.